

at Venstre nu havde faaet et andet Blik paa disse Forhold, end det tidligere havde haft. Det er ikke ganske rigtigt, thi da jeg havde Ordet paa Venstres Vegne i Fjor Foraar, udtalte jeg netop, at der sikkert vilde være visse Bestemmelser navnlig i Kapitel V, som der vilde blive Tale om at ændre. Forholdet var jo det, at Forhandlingerne i Foraaret, saa vidt jeg husker, foregik 5—6 Uger efter, at Lovforslaget var fremsat, og Betænkningen er saa omfattende og indeholder saa mange juridiske Overvejelser, at man først og fremmest maatte fæste Opmærksomheden paa, om det teoretiske Valg, som Kommissionen paa de forskellige Punkter havde truffet, var rigtigt. Jeg mener fremdeles, at det er et ganske særdeles værdifuldt Forslag, som er fremsat fra Kommissionens Side, men det har ikke kunnet undgaas, jo mere man har syslet med Lovforslaget, at vi i Partiet Venstre har faaet Blikket aabnet for, at forskellige Paragraffer vil vise sig lidet anvendelige i Praksis.

Som jeg udtalte i Gaar, mener jeg, at § 44 er ganske umulig; der kan slet ikke være Tale om, synes jeg, at Rigsdagen kan vedtage denne Paragraf. Jeg haaber, man vil tænke nærmere over, om man ikke kunde optage den Tanke, jeg fremsatte i Gaar, at man lader Begyndelsen af Kapitel V indeholde gode Leveregler for, hvorledes Ægtefæller skal have det bedst sammen, men saa i øvrigt begrænser deres Anvendelighed som Retsregler til de Tilfælde, hvor der bliver Tale om Ægteskabets forestaaende Ophør.

Naar det ærede 7de Medlem for Randers Amt saa skarpt har angrebet § 40, maa jeg sige, at jeg kan ikke tiltræde det Ændringsforslag, han har stillet, fordi jeg mener, at det vil være ganske i Strid med de Betragtninger, der ligger til Grund for Lovforslaget, hvis man vil paalægge Manden principalt at forsørge Familien. Jeg er i øvrigt ganske veltillfreds med den noget vage Affattelse, som § 40 har faaet, idet jeg tror, at den netop derved bliver bedst anvendelig for de saa forskellige Ægteskaber.

Med Hensyn til Lovforslagets § 67 tillader jeg mig paa ny at anbefale, at Tinget udstemmer denne Paragraf. Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) talte om kolde juridiske Betragtninger og kaldte denne Paragraf Paragraffen med den sunde Tankegang; han sagde, at de to Partier, det konservative Folkeparti og Venstre, gjorde intet. Vi har for Resten i Udvalget gjort en lille Smule, thi vi har søgt at formulere et Ændringsforslag, som vi haabede

kunde have faaet Udvalgets Tilslutning, skønt vi i og for sig ønskede, at Paragraffen skulde bortfalde; men man har ikke villet give sin Tilslutning dertil. Det, som § 67 i Virkeligheden vil medføre, er, at man ikke længere kan stole paa Realregisteret. I Øjeblikket er det saaledes, at ser man efter i Realregisteret, kan man se, hvem der er raadig til at sælge eller pantsætte den Ejendom, hvis Bladside man har for sig. Det vil man ikke længere kunne gøre, hvis man vedtager § 67. Saa skal jeg i øvrigt gentage, at vil Manden af med Ejendommen, kan han gøre det ved at stifte en Gæld, som i Løbet af kort Tid kan blive Genstand for Udpantning, og Hustruen har ogsaa andre Veje at gaa end at benytte en Paragraf som denne. Vi kan godt indse, at der kan fremkomme beklagelige Tilfælde, men man maa paa den anden Side veje, hvad Hensynet til den almindelige Omsætnings Tarv betyder.

Endelig skal jeg paa ny ganske kort anbefale, at man følger det ærede 7de Medlem for Randers Amt og mig med Hensyn til at lade de processuelle Regler i Kapitel XVI udgaa. Her vilde jeg gerne indskyde den lille Bemærkning, at det ærede Medlem fra Stege (Jessen) i Gaar beskyldte os to Forslagsstillere for, at vi vistnok ikke havde fordybet os tilstrækkeligt i de forskellige Regler, siden vi ikke sluttede os til Udvalget. Men Grunden til, at det er Udvalget minus os to Forslagsstillere, som stiller de forskellige Ændringsforslag, er ganske simpelt den, at vi har stillet Forslag om, at de paagældende Paragraffer overhovedet skulde udgaa. Derfor har vi ikke kunnet staa som Forslagsstillere for det enkelte Ændringsforslag; men jeg udtalte i Gaar, at jeg ikke havde noget imod Ændringsforslagets Realitet, naar blot det maa blive optaget i et Tillæg til Retsplejeloven. Jeg kan i saa Henseende ganske henvise til de Udtalelser, det ærede 7de Medlem for Randers Amt fremsatte. Det er ikke i en Ægteskabslov, at man skal finde Reglerne om Rettergang. Det er i Retsplejeloven, man skal finde Retsregler for alle Landets Borgere, ligesom det er i Skifteloven, at man skal læse, hvorledes der skal skiftes efter Ægtefolk, og i Arve-loven, hvorledes Arveforholdene skal være mellem Ægtefæller. Det er i og for sig forkert at kodificere paa den Maade, at Ægteskabsloven skal omfatte alle disse Regler.

Justitsministeren (Zahle): Anledningen til, at jeg har begæret Ordet for en kort Bemærkning, er en for mig forbavsende Bemærkning, som den ærede foregaaende